

УДК 004.738.5:331.422.4(043.2)

**ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНИХ
ВІРТУАЛЬНИХ ОФІСІВ**

Кудрявцева К. С.

*Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник – Мелешко М. А, к.т.н., доц., професор кафедри КММТ*

Анотація. *Розглянуто сутність терміну «міжнародний віртуальний офіс», проблеми і перспективи використання. Досліджено засоби технічної та комунікативної організації.*

Ключові слова: міжнародний віртуальний офіс, віртуальний офіс, міжнародний офіс, засоби комунікації міжнародного віртуального офісу, технічні засоби організації міжнародного віртуального офісу.

Постановка проблеми та актуальність. Віртуальний офіс – це послуга, яка дозволяє реєструвати підприємницьку діяльність і користуватися повним офісним обслуговуванням без необхідності фізичної присутності фірми в певному місці. Міжнародний віртуальний офіс – це послуга, яка дозволяє реєструвати підприємницьку діяльність і користуватися повним офісним обслуговуванням без необхідного фізичної присутності фірми не лише в одному місті, а взагалі в межах однієї країни, що є особливо актуальним в сучасних умовах та враховуючи тенденцію глобалізації. Міжнародний віртуальний офіс є складною структурою, яка повинна забезпечувати оптимальну та раціональну комунікацію багатьох підрозділів компанії за відсутності фізичної наявності або віддаленості цих підрозділів один стосовно одного [1].

Задачею, що вирішується, є дослідження та аналіз проблем і перспектив використання міжнародних віртуальних офісів.

Суть дослідження. Основною функцією міжнародного віртуального офісу є організація такої структури, створення середовища, яке допоможе працівникам компанії з різних країн мати швидкі та якісні способи зв'язку та взаємодії для спільної праці.

Технічна організація міжнародного віртуального офісу заключається у підборі якісного та сучасного комп'ютерного обладнання, потрібного програмного забезпечення та його налаштування, реалізації каналів зв'язку між працівниками різних країн та спільних і окремих сховищ для обміну та зберігання робочої документації, проєктування сучасних способів захисту персональних даних працівників та корпоративної документації компанії. Іншим завданням є інструктаж працівників стосовно техніки безпеки, користування обладнанням та програмним забезпеченням, особливостями спілкування із представниками інших країн.

На основі наведених даних ґрунтується функціональну модель міжнародного віртуального офісу (рис. 1), яка відповідає загальним вимогам, для практичної реалізації потрібно сформулювати вимоги конкретної компанії.

Спілкування між співробітниками є ключовим фактором роботи компанії. Для організації каналів зв'язку найбільш вживаним є електронна пошта. Механізм її роботи є зрозумілим в будь-якій країні, тому що вона використовується по всьому світу.

В сучасному світі поширене використання месенджерів, таких як *Telegram* або *WhatsApp*, що значною мірою економить час працівників, оскільки помітніше інформує отримувача про надходження повідомлення. Однак месенджери, на відміну від електронної пошти, не є настільки інклюзивним. Маючи на увазі інтернаціональність, не можна стверджувати абсолютну поширеність якого-небудь одного месенджера. Існує два варіанти вирішення цієї проблеми: створення власного корпоративного месенджера; використання одного з поширених в світі месенджерів.

Рис. 1. Функціональна модель вибору засобів комунікації віртуального офісу [2]

Потрібно враховувати фактор консервативності різних країн у сфері комунікацій. Багато компаній контактують між собою за допомогою електронної пошти через можливість зберігання такого листування. В електронних листах зберігається діловий стиль мовлення, та суворіше дотримуються ділової етики. Електронне листування є більш традиційним для серйозних компаній, хоча і більш повільним та незручним для швидкого реагування.

При будівництві комунікації працівників міжнародного віртуального офісу потрібно враховувати культурні відмінності та мовний бар'єр. Компанія має визначити у своєму внутрішньому регламенті мову спілкування між представниками своїх філіалів з різних країн. Традиційно, такою мовою стає англійська, яка вважається міжнародною мовою.

Потрібно інструктувати працівників щодо врахування культурних особливостей в роботі іноземних співробітників при комунікації. Ще одним важливим аспектом комунікації працівників є дотримання субординації та ділової етики. При електронному спілкуванні границі дещо розмиваються, без врахування культурних відмінностей, неможливо запобігти конфліктів.

Дослідження вказують на те, що різні культурні комунікаційні очікування можуть призвести до неправильного спілкування або неправильного сприйняття в онлайн-обмінах. Щоб уникнути таких проблем, співробітники повинні розуміти, як культурні чинники можуть вплинути на онлайн-обмін. Також необхідно розробити стратегії для вирішення культурних факторів, що впливають на обмін інформацією у міжнародному віртуальному офісі [3].

Висновки. Міжнародні віртуальні офіси дозволяють компаніям не бути прив'язаними до певної локації, що відкриває небачені перспективи розвитку та прибутку; дозволяє обмінюватися досвідом та отримувати досвід; залучати найкращих професіоналів, незалежно від їх країни перебування чи країни локалізації офісу, що значно підвищує конкурентоспроможність, вагу та авторитет компанії на

міжнародному ринку. Окремим впливовим фактором є організація комунікації співробітників з різних країн, яка вимагає проведення інструктажів та тренінгів. Гранично важливим залишається аспект технічної реалізації та організації міжнародного віртуального офісу.

СПИСОК ІНФОРМАЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Kirk St. Amant. International Virtual Offices. Multimedia communications. Encyclopedias I. / Pagani, Margherita. 1971. p. 461-466.

2. Кононихін О.С., Говор І.Є. Функціональна модель вибору засобів комунікації віртуального офісу. Комп'ютерні технології і мехатроніка: зб. наук.праць за матеріалами II Міжнар. наук.-практ. конф. Харків : ХНАДУ, 2020. С. 409-411.

3. Kirk St. Amant. Making Contact in International Virtual Offices: An Application of Symbolic Interactionism to Online Workplace Discourse. IEEE transactions on professional communication, vol. 46, no. 3, September 2003. p. 236-240.